

Sovittelu jäsenvaltioissa - Kreikka

Tämän sivun alkukielistä versiota [el](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Oikeuskäsittelyn sijasta riita-asiat voidaan ratkaista sovittelemalla. Sovittelu on vaihtoehtoinen riidanratkaisukeino, jossa riitapuolet pyrkivät yhteisymmärrykseen sovittelijan avulla. Kreikan hallituksen ja oikeusalan toimijat ovat tietoisia sovittelun eduista.

Keneen pitäisi ottaa yhteyttä?

Kreikassa sovittelupalveluja tarjoavat seuraavat elimet:

- Direktiivi 2008/52/EY saatettiin osaksi Kreikan lainsäädäntöä lailla nro 3898/2010 (virallinen lehti A 211/16.12.2010), jonka mukaan sovittelijan on oltava sovittelijaksi valtuutettu asianajaja. Edellä mainitulla lailla perustettu sovittelijoiden hyväksyntäkomitea (Epitropi Pistopoiisis Diamesolaviton) toimii oikeusministeriön alaisuudessa ja vastaa muun muassa sovittelijaehdokkaiden hyväksynnästä. Tullakseen hyväksytyiksi sovittelijaehdokkaiden on läpäistävä kuulustelu kahdesta komitean jäsenestä ja yhdestä tuomarista koostuvan tutkintakomitean edessä. Oikeusministeriön alaisuuteen kuuluva asianajajien ja ulosottomiesten yksikkö vastaa sovittelijoiden valtuuttamisesta ja valtuutuksen edellyttämien hallinnollisten asiakirjojen antamisesta. Yksikkö vastaa myös siitä, että luvan saaneista sovittelijoiden koulutusorganisaatioista ja valtuutetuista sovittelijoista laaditaan luettelot, jotka toimitetaan tuomioistuimiin. Luettelot valtuutetuista sovittelijoista löytyvät [oikeusministeriön verkkosivuilta](#).
- **Työllisyys-, sosiaaliturva- ja hyvinvointiministeriö** tarjoaa julkista palvelua, joka antaa työntekijöille mahdollisuuden pyytää työhön liittyvän riita-asian tuomioistuin käsittelyä. Menettelystä vastaa työsuojeluosasto (Epiteorisi Ergasias). Erityistarkastaja määrää ajankohdan käsittelylle, jossa kuullaan työnantajan kanta. Kuuleminen pidetään erillään oikeudenkäynnistä.
- **Kuluttaja-asiamies** (Synigoros tou Katanaloti) on riippumaton viranomainen, jota valvoo aluekehitys- ja kilpailuministeriö. Kuluttaja-asiamies on tuomioistuinten ulkopuolinen elin, joka osallistuu kuluttajariitojen sovitteluun, ja neuvoa-antava elin, joka ratkaisee valtion viranomaisten rinnalla omaan toimivaltaansa kuuluvia ongelmia. Kuluttaja-asiamiehen alaisuudessa paikallisissa prefektuureissa (Nomoarchiakes Autodioikiseis) toimii myös [sovitteluelimiä](#) (Epitropes Filikou Diakanonismou). Ne ratkaisevat sellaisia tapauksia, jotka eivät ole vireillä tuomioistuimissa.

Millä aloilla sovittelu on käytettävissä ja/tai sen käyttö on yleisintä?

Sovittelua käytetään

- siviili- ja kauppaoikeuden alalla
- työoikeuden alalla ja kuluttajariitojen ratkaisemisessa edellä esitetyllä tavalla
- perheväkivaltatapauksissa (laki nro 3500/2006)
- yksittäisissä tapauksissa lain nro 3904/2010 mukaisesti.

Onko sovittelussa noudatettava erityisiä sääntöjä?

Kreikka on saattanut [direktiivin 2008/52/EY](#) osaksi kansallista lainsäädäntöään lailla nro 3898/2010 (virallinen lehti A 211/16.12.2010).

Edellä mainitun lain mukaisesti sovittelua voidaan käyttää yksityisoikeudellisissa riita-asioissa, jos sen osapuolet ovat siitä yhtä mieltä ja jos osapuolilla on oikeus ratkaista riita. Sopimus sovittelun käyttämisestä riidan ratkaisemiseksi vahvistetaan asiakirjalla tai sen tuomioistuimen pöytäkirjalla, jossa asia on vireillä. Riita-asian käsittelyssä noudatetaan sopimusoikeutta.

Sovittelua voidaan käyttää seuraavissa tapauksissa: a) jos osapuolet sopivat sovittelusta riidan syntymisen jälkeen joko ennen tuomioistuinkäsittelyä tai sen jälkeen, b) jos se tuomioistuin, jossa asia on vireillä, pyytää osapuolia valitsemaan sovittelun, ottaen huomioon kaikki asiaa koskevat seikat; jos osapuolet pääsevät yhteisymmärrykseen, tuomioistuimen on määrättävä, että asiaa käsitellään kolmen kuukauden eikä kuuden kuukauden kuluttua; c) jos toisessa jäsenvaltiossa oleva tuomioistuin määrää sovittelusta tai d) jos sovittelu on lain nojalla pakollinen.

Oikeus-, avoimuus- ja ihmisoikeusministeriön päätöksellä (nro 109088) a) vahvistetaan erityiset ehdot ja edellytykset sovittelijoiden valtuuttamiseksi sekä menettely muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa valtuutettujen sovittelijoiden tunnustamiseksi; tämä tunnustaminen sekä valtuutuksen väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen edellyttää sovittelijoiden hyväksyntäkomitean etukäteen antamaa hyväksyntää; b) vahvistetaan valtuutettujen sovittelijoiden käytännesäännöt, c) annetaan erityiset edellytykset seuraamusten määräämiseksi käytännesääntöjen rikkomisesta; nämä seuraamukset, jotka vahvistetaan komitean lausunnolla, tarkoittavat valtuutuksen väliaikaista tai pysyvää peruuttamista; ja d) määrätään kaikista muista asiaa koskevista seikoista.

Osapuolet tai heidän lailliset edustajansa osallistuvat sovittelumenettelyyn valtuuttamiensa asianajajien kanssa.

Osapuolet tai heidän valitsemansa kolmas määrää sovittelijan.

Sovittelija päättää sovittelumenettelystä yhteisymmärryksessä osapuolten kanssa. Osapuolet voivat keskeyttää sovittelun milloin tahansa. Sovittelumenettely on luottamuksellinen eikä siitä pidetä pöytäkirjaa. Sovittelija voi sovittelun aikana olla yhteydessä molempiin osapuoliin ja tavata molempia osapuolia. Sovittelijan yhdeltä osapuolelta saamia tietoja ei anneta ilman tämän suostumusta toiselle osapuolelle.

Sovittelijan ei ole pakko hyväksyä nimitystä sovittelijaksi. Menettelyn aikana sovittelija voi joutua vastuuseen ainoastaan petoksesta.

Sovittelija laatii sovittelupöytäkirjan, jossa on oltava seuraavat tiedot:

- a) sovittelijan etu- ja sukunimi,
- b) sovittelun paikka ja aika,
- c) sovittelumenettelyn osallistuvien etu- ja sukunimet,
- d) sopimus sovittelumenettelyn käyttämisestä,
- e) osapuolten sovittelussa aikaansaama sopimus tai vahvistus sille, että sovittelu epäonnistui, sekä riita-asian syy.

Sovittelumenettelyn jälkeen laaditaan pöytäkirja, jonka allekirjoittavat sovittelija, osapuolet ja heidän valtuuttamansa asianajajat. Jos yksikin osapuoli sitä pyytää, sovittelijan on talletettava alkuperäinen asiakirja sen alueen, jolla sovittelu käytiin, yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon. Tallettamisen yhteydessä asianomaisen on maksettava valtiolle leimavero, jonka suuruus ja mukautukset vahvistetaan valtiovarainministerin ja oikeusministerin yhteisellä päätöksellä. Silloin kun sovittelu epäonnistuu, pöytäkirjan allekirjoittaa vain sovittelija.

Sen jälkeen kun sovittelupöytäkirja on toimitettu yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon, se toimii täytäntöönpanomääräyksenä siviiliprosessilain 904 §:n 2 momentin c alamomentin mukaisesti, jos osapuolet ovat yhtä mieltä sen täytäntöönpanokelpoisuudesta.

Vaihtoehtoisen riidanratkaisun toteuttaminen käytännössä

Ainoa Kreikassa toimivana pidettävä vaihtoehtoinen riidanratkaisukeino on **välimiesmenettely**:

Kreikan konkurssilain 99 §:n ja sitä seuraavien pykälien mukaan liiketoimintamenettelylle voidaan nimetä välimies luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön jätettyä asiaa koskevan hakemuksen konkurssituomioistuimelle (ptocheutiko dikastirio).

Konkurssituomioistuin ratkaisee, onko hakemus perusteltu, ja voi nimittää asiantuntijaluettelosta valitseman välimiehen. Välimiehen tehtävänä on päästä sopimukseen velallisen ja niiden velkojien kesken, joilla on suurin osa saatavista (joiden osuus on määriteltävä laissa), velallisen yrityksen pelastamiseksi kaikin tarkoituksenmukaisin keinoin.

Välimies voi pyytää luotto- ja rahoituslaitoksilta kaikkia velallisen liiketoimintaa koskevia tietoja, joista voi olla hänelle apua tehtävänsä suorittamisessa.

Jos asiassa ei päästä sopimukseen, välimies ilmoittaa siitä välittömästi tuomioistuimen puheenjohtajalle, ja käsittely konkurssituomioistuimessa alkaa. Välimiehen tehtävä päättyy tässä vaiheessa.

Tiedotus ja koulutus

Sovittelijoiden hyväksyntäkomitea vastaa seuraavista: sovitteli- ja ehdokkaiden hyväksyntä ja sen valvonta, että sovittelijoiden koulutusorganisaatiot täyttävät velvollisuutensa ja valtuutetut sovittelijat noudattavat käytännesääntöjä. Lisäksi komitea ehdottaa oikeusministerille voimassaolevan lain mukaisten seuraamusten määräämistä.

Sovittelijoiden koulutusorganisaatiot voivat olla voittoa tavoittelemattomia siviiliyhtiöitä, jotka koostuvat vähintään yhdestä maassa toimivasta asianajajaliitosta ja yhdestä edunvalvontaorganisaatiosta. Koulutusorganisaatioiden toiminta perustuu oikeusministeriöön kuuluvan toimivaltaisen asianajajien ja ulosottomiesten yksikön antamaan lupaan, jota sovittelijoiden hyväksyntäkomitea on pyytänyt. Oikeusministerin, talousministerin ja opetusministerin ehdotuksesta annettiin presidentin asetus (nro 123/2011), jossa säädetään sovittelijoiden koulutusorganisaatioiden lupa- ja toimintaedellytyksistä, perusopetus- ja jatkokoulutusohjelmien sisällöstä, niiden kestosta, koulutuspaikoista, kouluttajien pätevyydestä, osallistujien lukumäärästä sekä seuraamuksista, joita sovittelijoiden koulutusorganisaatioille määrätään, jos ne eivät noudata velvollisuuksiaan. Tällaisia seuraamuksia voivat olla sakko tai toimiluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen. Seuraamusten valinnasta ja sisällöstä säädetään edellä mainitussa presidentin asetuksessa. Perustamisluvan saadakseen koulutusorganisaation on maksettava valtiolle leimavero, jonka suuruus ja mukautukset vahvistetaan valtiovarainministerin ja oikeusministerin yhteisellä päätöksellä.

Oikeusministeriö käyttää kaikkia mahdollisia keinoja, erityisesti internetiä, tiedottaakseen suurelle yleisölle, miten sovitteluun voi päästä.

Paljonko sovittelu maksaa?

Sovittelijalle maksetaan tuntikorvausta enintään 24 tunnilta, mihin sisältyy myös sovittelumenettelyn valmisteluun käytetty aika. Osapuolet ja sovittelija voivat sopia korvauksen suorittamisesta eri tavalla. Osapuolet maksavat yhtä suuren osan korvauksesta elleivät he toisin sovi. Kumpikin osapuoli maksaa valtuuttamansa asianajan korvauksen. Edellä mainitun tuntikorvauksen suuruudesta ja mukautuksista on määrätty oikeusministeriön päätöksellä.

Voidaanko sovittelussa aikaansaatu sopimus panna täytäntöön?

Sovittelumenettelyn jälkeen laaditaan pöytäkirja, jonka allekirjoittavat sovittelija, osapuolet ja heidän valtuuttamansa asianajajat. Jos yksikin osapuoli sitä pyytää, sovittelijan on talletettava alkuperäinen asiakirja sen alueen, jolla sovittelu käytiin, yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon. Tallettamisen yhteydessä asianomaisen on maksettava valtiolle leimavero, jonka suuruus ja mukautukset vahvistetaan valtiovarainministerin ja oikeusministerin yhteisellä päätöksellä. Silloin kun sovittelu epäonnistuu, pöytäkirjan allekirjoittaa vain sovittelija.

Sen jälkeen kun sovittelupöytäkirja on toimitettu yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon, se toimii täytäntöönpanomääräyksenä siviiliprosessilain 904 §:n 2 momentin c almomentin mukaisesti, jos osapuolet ovat yhtä mieltä sen täytäntöönpanokelpoisuudesta.

Lain nojalla aloitettu sovittelu keskeyttää vaateiden vanhentumisajat ja muut määräajat koko sovittelumenettelyn ajaksi. Jollei siviililain 261 §:stä muuta johdu, vanhentumisaika ja muut määräajat alkavat juosta uudelleen sen jälkeen, kun sovittelun epäonnistumisesta tehdään pöytäkirja tai kun yksi osapuoli ilmoittaa toiselle osapuolelle ja sovittelijalle sovittelumenettelyn keskeyttämisestä tai kun sovittelu keskeytyy muulla tavoin.

Direktiivin 2008/52/EY 10 artiklassa tarkoitettu (6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja) pyyntöjä vastaanottava toimivaltainen viranomais on sen alueen, jolla sovittelu käytiin, yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo.

Linkkejä

[Ateenan asianajajayhdistys](#)

[Työministeriö](#)

[Kuluttaja-asiamies](#)

[Oikeusministeriö](#)

[Kreikan sovittelu- ja välimiesmenettelykeskus](#)

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Päivitetty viimeksi: 25/06/2018